

A Lietuvos Aukščiausiasio Teismo (Litvánia) által 2015. november 12-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Lietuvos Respublikos transporto priemonių draudikų biuras kontra Gintaras Dockeyvičius és Jurgita Dockeyvičienė

(C-587/15. sz. ügy)

(2016/C 027/21)

Az eljárás nyelve: litván

A kérdést előterjesztő bíróság

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Az alapeljárás felei

Felperes: Lietuvos Respublikos transporto priemonių draudikų biuras

Alperesek: Gintaras Dockeyvičius és Jurgita Dockeyvičienė

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. A 2009/103 irányelv⁽¹⁾ 2. cikkét, 10. cikkének (1) és (4) bekezdését, valamint 24. cikkének (2) bekezdését, továbbá a belső szabályzat⁽²⁾ 3. cikkének (4) bekezdését, 5. cikkének (1) és (4) bekezdését, 6. cikkének (1) bekezdését, és 10. cikkét, valamint a Charta 47. cikkét (együttesen vagy külön-külön, de az említett rendelkezések sérelme nélkül) úgy kell-e értelmezni, hogy ha:

- valamely nemzeti biztosítási iroda (A iroda) kártérítést fizet annak a károsultnak, aki ezen iroda letelepedési helye szerinti tagállamban szenvedett közúti balesetet, mivel a károkozásért felelős másik tagállambeli állampolgár nem rendelkezett felelősségbiztosítással;
- e kártérítés miatt átszállnak a károsult jogai A irodára, amely a kárrendezés során felmerült költségek megtérítését kéri a felelős személy származási országában lévő nemzeti biztosítási irodától (B iroda);
- B iroda független vizsgálat lefolytatása vagy további információ kérése nélkül teljesíti az A iroda megtérítésre irányuló kérését;
- B iroda bírósági eljárást indít az alperesek (a felelős személy és a gépjármű tulajdonosa) ellen a nála felmerült költségek megtérítésére,

akkor az említett eljárások felperese (B iroda) az alperessel (a felelős személy és a gépjármű tulajdonosa) szembeni igényt alapozhatja kizárólag arra, hogy az A irodának megfizette a költségeket, és a felperes egyáltalán nem köteles bizonyítani, hogy az alperes/felelős személy polgári jogi felelősségének megállapításához szükséges feltételek (vétkesség, jogellenes cselekmény, okozati összefüggés és a kár összege) teljesültek, és nem köteles bizonyítani, hogy a károsult kártérítése során a külföldi jogot megfelelően alkalmazták?

2. A 2009/103 irányelv 24. cikke (1) bekezdése ötödik albekezdésének c) pontját és a belső szabályzat 3. cikkének (1) és (4) bekezdését (együttesen vagy külön-külön, de az említett rendelkezések sérelme nélkül) úgy kell-e értelmezni, miszerint az A iroda valamely károsult által elszenvedett kár megtérítésére vonatkozó végleges határozatának meghozatala előtt köteles világos és érthető módon (egyebek mellett a tájékoztatás nyelvére is tekintettel) tájékoztatni a felelős személyt és a gépjármű tulajdonosát (amennyiben a kettő nem ugyanaz) a kárigények rendezésének megkezdéséről és előrehaladásáról, és elegendő időt kell biztosítani arra, hogy az illető megjegyzést fűzzön a kártérítésről és/vagy a kártérítés összegéről meghozandó határozathoz, vagy az ellen kifogást emeljen?

3. Amennyiben az 1. kérdésre nemleges válasz adandó (vagyis az alperesek [a felelős személy és a gépjármű tulajdonosa] kérheti a felperest [B iroda] bizonyíték bemutatására, illetőleg kifogást emelhet vagy kifejezheti kétségeit egyebek mellett a közúti baleset körülményeivel, a felelős személy polgári jogi felelősségére vonatkozó szabályozási rendszer alkalmazásával, a kár összegével és annak kiszámítási módjával szemben), a 2009/103 irányelv 2. cikkét, 10. cikkének (1) bekezdését és 24. cikkének (2) bekezdését, valamint a belső szabályzat 3. cikke (4) bekezdésének második albekezdését (együttesen vagy külön-külön, de az említett rendelkezések sérelme nélkül) úgy kell-e értelmezni, miszerint függetlenül attól, hogy B iroda a végleges határozat meghozatala előtt nem kérte A irodát, hogy nyújtson tájékoztatást a közúti baleset helyszíne szerinti országban alkalmazandó jogszabályok értelmezéséről és a kárrendezésről, A irodának minden esetben tájékoztatnia kell a fentiekről B irodát, amennyiben ez utóbbi ezt később kéri, valamint minden másról, ami B iroda számára az alperesekkel (a felelős személlyel és a gépjármű tulajdonosával) szembeni kártérítési igényét megalapozza?
4. Amennyiben a 2. kérdésre igenlő válasz adandó (vagyis A iroda köteles tájékoztatni a felelős személyt és a gépjármű tulajdonosát a kárrendezési eljárásról és lehetőséget kell biztosítania, hogy a felelősséget vagy a kár nagyságát illetően kifogást emeljen), milyen következményekkel jár A iroda részéről a tájékoztatási kötelezettségének elmulasztása:
- a) B iroda azon kötelezettségére, hogy teljesítse az A iroda megtérítésre irányuló kérését;
- b) a felelős személynek és a gépjármű tulajdonosának azon kötelezettségére, hogy B iroda részére megtérítse az ezen irodánál felmerült költségeket?
5. A belső szabályzat 5. cikkének (1) és (10) bekezdését úgy kell-e értelmezni, miszerint A iroda által a károsultnak fizetett kártérítés összegét az A iroda által viselt vissza nem térítendő kockázatnak kell tekinteni (kivéve, ha B iroda viseli ezt a kockázatot), és nem pedig az ugyanazon közúti balesetben érintett másik személy vagyoni kötelezettségének, tekintettel főként a jelen ügy körülményeire:
- a kártérítési szerv (A iroda) eredetileg elutasította a károsult kártérítési igényét;
 - a károsult emiatt kártérítési keresetet indított;
 - az A irodával szemben indított keresetet az alsóbb szintű bíróságok mint megalapozatlant és kellőképpen nem bizonyítottat elutasították;
 - a károsult és A iroda csak egy magasabb szintű bíróságon jutott peren kívüli megegyezésre, amikor e bíróság figyelmeztetett arra, hogy peren kívüli megegyezés hiányában az ügy ismételt vizsgálatra vissza kell utalni;
 - az A iroda a peren kívüli megegyezésről szóló döntését lényegében azzal indokolta, hogy így megelőzhető az elhúzódo pereskedés miatt felmerülő további költségek;
 - jelen eljárások során egy bíróság sem állapította meg a közúti balesetben részes alperes felelősségét (vétkességét)?

⁽¹⁾ A gépjármű-felelősségbiztosításról és a biztosítási kötelezettség ellenőrzéséről szóló, 2009. szeptember 16-i 2009/103/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 263., 11. o.)

⁽²⁾ A 72/166/EGK tanácsi irányelvnek a gépjármű-felelősségbiztosítás ellenőrzésére vonatkozó alkalmazásáról szóló, 2003. július 28-i 2003/564/EK bizottsági határozat mellékletéhez függelékként csatolt, az Európai Gazdasági Térség tagállamai és más társult államok Nemzeti Irodái között a 2002. május 30-i megállapodással elfogadott az Irodák Tanácsának belső szabályzata (HL L 192., 23. o.; magyar nyelvű különkiadás 6. fejezet, 6. kötet, 55. o.).